

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Pavlem Pražákem ve věci

žalobce: **OnlineADR.cz**, z.ú., IČO 06669433,
K Lesíku 70/1, Štěrboholy, 102 00 Praha 10
zastoupen advokátkou Mgr. et Mgr. Zuzanou Šimákovou
sídlem U Tří lvů 252/13, 370 01 České Budějovice

proti
žalované: **World 2 Fly, S.L.U.**, reg. č. CIF B16668451,
sídlem Edificio W2M C/ General Riera 154 07010,
Palma de Mallorca, Španělské království
zastoupena advokátem JUDr. Jiřím Horníkem
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1

o hromadné žalobě

částečně rozsudkem pro uznání a ve zbytku rozsudkem

takto:

I. Žalovaná je povinna všem zúčastněným členům skupiny uvedeným v příloze tohoto rozsudku zaplatit částky tam uvedené ve lhůtě tří dnů od jeho právní moci.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci odměnu ve výši 53 567 Kč a dále náhradu nákladů souvisejících s příjmem přihlášek a vedením seznamu zúčastněných členů skupiny ve výši 20 700 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalovaná je povinna do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 65 529 Kč k rukám zástupkyně žalobce.

IV. Žalovaná je povinna zaplatit soudní poplatek ve výši 16 881 Kč ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Městského soudu v Praze.

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Veselá.

Odůvodnění:

Tvrzení žalobce

1. Žalobce se hromadnou žalobou po žalované domáhal zaplacení € 600 s příslušenstvím pro každého ze zúčastněných členů skupiny (každý jednotlivě dále též „hromadník"). Nároky hromadníků odůvodnil tím, že se jedná o pasažéry, kteří dne 19. 3. 2025 nastoupili k letu WFL8623 z Prahy do Phu Quoc ve Vietnamu, a to na základě smlouvy o zájezdu s jiným subjektem. Provozujícím dopravcem letu byla žalovaná. Let byl vypraven s jednodenním zpožděním a pasažéři tak dorazili do destinace s více než dvacetihodinovým zpožděním. Z toho důvodu jim vznikl nárok na kompenzaci. Právo na kompenzaci vyplývá z čl. 5 a 7 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 (dále též „nařízení č. 261/2004") ve spojení s judikaturou Soudního dvora EU. Z uvedeného totiž vyplývá, že cestujícím letu, který do destinace přiletí se zpožděním tří hodin nebo více, vzniká právo na paušální finanční kompenzaci. Výše finanční kompenzace je určena dle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 261/2004 v závislosti na vzdálenosti od startu do cíle. Jelikož vzdálenost mezi letišti v Praze a Phu Quoc činí přibližně 8 100 km, náleží každému z pasažérů zpožděného letu kompenzace ve výši € 600. Žalovaná tuto kompenzaci hromadníkům neposkytla, ačkoliv k tomu byla řádně vyzvána.

Vyjádření žalované

2. Žalovaná žalobu částečně uznala, a to konkrétně v plné výši nároků uplatněných přihláškami č. 1-5 a 7-23. Zamítnutí žaloby pak navrhovala pouze ve vztahu k hromadníkovi č. 6. V jeho případě namítala, že kompenzaci ve výši € 600 již uhradila, pročež jeho nárok zanikl. Konkrétně byla úhrada provedena ve prospěch jiné osoby, na kterou byla pohledávka postoupena.

Uznání nároku

3. Žalovaná svým podáním ze dne 21. 10. 2026 a následně při jednání uplatněné nároky částečně uznala. Žalobce navrhl v tomto rozsahu vydání rozsudku pro uznání.

4. Podle § 153a o. s. ř. uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Uzná-li žalovaný nárok proti němu žalobou uplatněný jen zčásti, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání, jen navrhne-li to žalobce (odst. 1). Rozsudek pro uznání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít smír (§ 99 odst. 1 a 2 o. s. ř.) (odst. 2).

5. V předmětném sporu jsou splněny předpoklady pro postup podle § 153a o. s. ř., neboť žalovaná výslovně uznala nároky uplatněné přihláškami č. 1-5 a 7-23, tedy část celého individualizovaného předmětu řízení, a žalobce navrhl ohledně této části rozhodnout rozsudkem pro uznání. V nyní posuzované věci navíc není vyloučeno uzavření a schválení smíru (§ 99 odst. 1 a 2 o. s. ř.), neboť předmětem řízení jsou individuální majetková práva, jejichž povaha to připouští.

6. Na základě výše uvedeného tedy soud v části předmětu řízení týkající se nároků uplatněných shora uvedenými přihláškami rozhodl podle uznání žalované a uložil jí jednotlivé uplatněné nároky zaplatit.

7. Meritorně se soud zabýval již jen zbývajícím nárokem uplatněným přihláškou č. 6.

Skutková zjištění soudu a hodnocení důkazů

8. Účastníci učinili při jednání žalobní tvrzení výslovně nespornými. Konkrétně tedy nebylo sporu o tom, že hromadník č. 6 byl mezi cestujícími letu č. WFL8623 z Prahy do Phu Quoc, který se měl dle plánu uskutečnit dne 19. 3. 2025 a přistál se zpožděním přesahujícím 3 hodiny, a dále že nárok na kompenzaci za toto zpoždění ve výši € 600 byl uplatněn u žalované nejpozději do 19. 9. 2025. Tato shodná tvrzení účastníků vzal soud za svá skutková zjištění ve smyslu ustanovení § 120 odst. 3 o. s. ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Veselá.

9. Sporným mezi účastníky zůstalo jen to, zda pohledávka uplatněná přihláškou č. 6 zanikla splněním, neboť žalovaná tvrdila, že dlužnou částku uhradila.

10. K tomuto tvrzení soud provedl dokazování, ze kterého má za prokázaný tento skutkový stav.

11. Žalovaná dne 5. 3. 2026 vyplatila ze svého bankovního účtu částku ve výši € 600 společnosti SkyCloud s.r.o. (*Zjištěno z potvrzení o platbě ze dne 5. 3. 2026, vystaveného společností Banco de Sabadell, S.A.*).

12. Z obsahu spisu plyne, že společnost SkyCloud s.r.o., IČO 04903641, sídlem Revoluční 1403/28, Nové Město, 110 00 Praha 1, je odlišnou osobou od hromadníka č. 6 v tomto řízení.

13. Provedený důkaz soud zhodnotil z hlediska jeho pravosti a vypovídací hodnoty podle § 132 o. s. ř. Při hodnocení důkazu soud vyšel zejména z toho, že účastníci proti pravosti a vypovídací hodnotě důkazu nic nenamítali a žádná skutečnost, jež by zavdávala příčinu k pochybnostem v tomto ohledu, v průběhu řízení nevyšla najevo.

Závěr o skutkovém stavu

14. Na základě zjištěných skutečností dospěl soud k následujícímu závěru o skutkovém stavu ve věci samé. Hromadník č. 6 nastoupil na let provozovaný žalovanou. Tento let byl opožděn a přistál v destinaci s více než tříhodinovým zpožděním. Hromadník č. 6 se následně domáhal zaplacení finanční kompenzace za toto zpoždění. Žalovaná uhradila částku € 600 z titulu této kompenzace jiné osobě.

Právní posouzení věci

15. Soud posoudil věc po právní stránce následovně.

16. V této věci jde o řízení s cizím prvkem, neboť žalovaná je právnickou osobou se sídlem ve Španělském království. Pravomoc českých soudů věc projednat a rozhodnout je dána podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. 12. 2012, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Brusel I bis). V poměrech projednávané věci totiž platí, že místem hlavního poskytování služeb ve smyslu citovaného ustanovení jsou pro případ smlouvy o letecké přepravě místo odletu a místo příletu. Žalobci je tak umožněno, aby si v případě vymáhání kompenzace dle nařízení č. 261/2004 vybral soud, v jehož obvodu se nachází místo odletu nebo příletu letadla (viz např. *rozsudek Soudního dvora EU ze dne 3. 2. 2022, sp. zn. C-20/21* nebo *rozsudek Soudního dvora EU ze dne 9. 7. 2009, sp. zn. C-204/08)*. Jelikož byla místem odletu Praha, žalobce si (správně) zvolil příslušný soud v České republice.

17. Pokud jde o otázku rozhodného práva, pak soud v první řadě aplikoval přímé normy vyplývající z nařízení č. 261/2004, neboť podle jeho čl. 3 odst. 1 písm. a) platí, že nařízení se vztahuje na cestující odlétající z letiště umístěného na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva [o založení Evropského společenství]. Jelikož se na Českou republiku tato smlouva vztahuje a místem odletu byla Praha, dopadá úprava nařízení č. 261/2004 i na posuzovanou věc.

18. Uplatněné nároky se nicméně řídí nikoli pouze samotným nařízením č. 261/2004, nýbrž v otázkách, které toto nařízení neupravuje, dalšími ustanoveními vnitrostátního práva. Rozhodným právem je pak právo české, a to podle ustanovení čl. 5 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008, o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (nařízení Řím I). Hraničním určovatelem dle tohoto ustanovení je totiž bydliště cestujícího, pokud let směřuje z členského státu, v němž má tento cestující své obvyklé bydliště (shodně viz např. *rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 26. března 2020, sp. zn. C-215/18*). Hromadník č. 6 má bydliště v České republice, odkud byl vypraven i předmětný let.

19. Shora citovaná ustanovení nařízení č. 261/2004 vyložil Soudní dvůr EU tak, že pro účely uplatnění nároku na náhradu škody lze na cestující zpožděných letů nahlížet stejně jako na cestující zrušených

letů a že se tedy mohou dovolávat nároku na náhradu škody podle článku 7 uvedeného nařízení, jestliže z důvodu zpoždění letu utrpí ztrátu času tří nebo více hodin. Přepravce se může odpovědnosti zprostit, pokud prokáže, že významné zpoždění bylo způsobeno mimořádnými okolnostmi, kterým by nebylo možné zabránit, i kdyby byla přijata všechna přiměřená opatření (srov. *rozsudek Soudního dvora EU ze dne 19. 11. 2009, spojené věci pod sp. zn. C-402/07 a C-432/07*).

20. Podle čl. 5 odst. 1 písm. c) nařízení č. 261/2004 v případě zrušení letu mají dotčení cestující v souladu s článkem 7 právo na náhradu škody od provozujícího leteckého dopravce, jestliže:
    i) nejsou o zrušení informováni alespoň dva týdny před plánovaným časem odletu, nebo
    ii) nejsou o zrušení informováni ve lhůtě od dvou týdnů do sedmi dnů před plánovaným časem odletu a není jim nabídnuto přesměrování, které by jim umožnilo odletět nejpozději dvě hodiny před plánovaným časem odletu a dosáhnout jejich cílového místa určení nejpozději čtyři hodiny po plánovaném čase příletu, nebo
    iii) nejsou informováni o zrušení ve lhůtě kratší sedmi dnů před plánovaným časem odletu a není jim nabídnuto přesměrování jejich letu, které by jim umožnilo odletět nejpozději jednu hodinu před plánovaným časem odletu a dosáhnout cílového místa určení nejpozději dvě hodiny po plánovaném čase příletu.

21. Podle čl. 7 odst. 1 nařízení č. 261/2004, odkazuje-li se na tento článek, obdrží cestující náhradu ve výši:
    a) 250 EUR u všech letů o délce nejvýše 1500 kilometrů;
    b) 400 EUR u všech letů ve Společenství delších než 1500 kilometrů a u všech ostatních letů o délce od 1500 kilometrů do 3 500 kilometrů;
    c) 600 EUR u všech letů nespadajících pod písmeno a) nebo b).

22. Z provedeného dokazování vyplynulo, že hromadník č. 6 byl cestujícím letu do destinace vzdálené více než 1500 kilometrů a tento let byl zpožděn o více než tři hodiny. Proto vznikla žalované podle čl. 7 odst. 1 nařízení č. 261/2004 ve spojení se shora uvedenou judikaturou Soudního dvora EU povinnost vyplatit tomuto cestujícímu kompenzaci ve výši € 600.

23. Obranu žalované, že její dluh zanikl splněním, soud posoudil jako nedůvodnou.

24. Podle § 1908 odst. 1 o. z. splněním dluhu závazek zaniká.

25. Podle § 1957 odst. 1 o. z. plní-li dlužník peněžitý dluh prostřednictvím poskytovatele platebních služeb, je dluh splněn připsáním peněžní částky na účet poskytovatele platebních služeb věřitele.

26. Podle § 1879 o. z. věřitel může celou pohledávku nebo její část postoupit smlouvou jako postupitel i bez souhlasu dlužníka jiné osobě (postupníkovi).

27. Z provedeného dokazování vyplynulo, že žalovaná prostřednictvím poskytovatele platebních služeb odeslala částku odpovídající výši svého dluhu vůči hromadníkovi č. 6 na účet jiné osoby, a to spol. SkyCloud s.r.o. Je tedy zjevné, že touto platbou bez dalšího její dluh zaniknout nemohl, neboť nebylo zaplaceno na účet věřitele.

28. S ohledem na tvrzení žalované, že hromadník svou pohledávku na shora uvedenou společnost postoupil, ke kterému však nebyly poskytnuty žádné důkazy, soud žalovanou při jednání dne 22. 10. 2026 poučil, že tuto skutečnost nemá za prokázanou, a vyzval ji, aby ke svému tvrzení doplnila důkazy. Učinil tak s přihlédnutím k principu předvídatelnosti soudních rozhodnutí. Nato žalovaná výslovně uvedla, že tuto skutečnost nebude schopna dokázat, pročež zůstane jen v rovině jejího prostého tvrzení.

29. S ohledem na jednoznačné vyjádření žalované, že nebude schopna prokázat své tvrzení o postoupení pohledávky, bylo nadbytečné žalované formálně podle § 118a odst. 3 o. s. ř. k doplnění důkazních návrhů poskytovat lhůtu. Soud tedy po skutkové stránce uzavřel, že žalovaná neunesla své důkazní břemeno [§ 101 odst. 1 písm. b) o. s. ř. a § 120 odst. 1 o. s. ř.] ohledně svého obranného tvrzení, že její závazek vůči hromadníkovi č. 6 zanikl splněním. Konkrétně zůstalo

v řízení nezjištěno, zda podle § 1908 odst. 1 o. z. došlo k postoupení této pohledávky na společnost SkyCloud s.r.o., které žalovaná plnila, a to i přesto, že soud v průběhu jednání žalované sdělil svůj předběžný právní názor a poskytl jí možnost svá tvrzení a důkazy k nim doplnit. Nebylo tedy prokázáno, že žalovaná předmětnou platbou skutečně plnila na sporný dluh.

30. S ohledem na výše uvedené tedy soud uzavřel, že žalovaná je povinna i hromadníkovi č. 6 uhradit částku ve výši € 600 z titulu kompenzace za zpožděný let podle shora uvedených ustanovení nařízení č. 261/2004, a rozhodl, jak je uvedeno ve výroku I. V souladu s ustanovením § 70 odst. 2 z. h. ř. soud uvedl identifikační údaje všech hromadníků včetně specifikace výše plnění odkazem na přílohu tohoto rozsudku. Pariční lhůta byla stanovena jako třídenní v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o. s. ř.

Úrok z prodlení

31. Žalobce při jednání uvedl, že po žalované požadoval kromě jistiny dluhu zaplatit i zákonný úrok z prodlení. O takovém příslušenství však soud v meritorní fázi hromadného řízení již rozhodovat nemohl. Je sice pravdou, že ve své žalobě žalobce skutečně uvedl, že se po žalované domáhá i blíže nespecifikovaného zákonného úroku z prodlení. Soud však v usnesení o připuštění hromadné žaloby, které nabylo právní moci dne 25. 6. 2026, vymezil předmět hromadného řízení tak, že jím jsou toliko nároky hromadníků na zaplacení částek € 600 na osobu. Ve zbylém rozsahu bylo řízení o hromadné žalobě výslovně zastaveno, a to na rozdíl od předchozí hromadné žaloby projednávané tímto soudem pod sp. zn. 3 C 10/2024, která byla připuštěna k projednání v celém svém rozsahu. Žádné příslušenství tedy do předmětu řízení v meritorní fázi připuštěno nebylo. K tomu je třeba poznamenat, že této procesní situaci zcela odpovídal i postup samotného žalobce, který dne 2. 9. 2026 v souladu s ustanovením § 38 odst. 2 z. h. ř. předal soudu seznam hromadníků. Pokud jde o náležitosti tohoto seznamu, ustanovení § 38 odst. 1 z. h. ř. výslovně stanoví, že seznam zúčastněných členů obsahuje i údaj o tom, čeho se ten který člen domáhá (žalobní nárok). Tomu pak odpovídá i ust. § 9 písm. c) vyhlášky č. 181/2024 Sb., které v souladu s ust. § 91 písm. c) z. h. ř. upravuje náležitosti seznamu zúčastněných členů skupiny a výslovně mezi tyto náležitosti řadí *stručné vymezení požadovaného nároku*. Ani sám žalobce žádné příslušenství u jednotlivých hromadníků do seznamu přihlášek nepojal. Je tedy zjevné, že i jemu samotnému muselo být známo, že úrok z prodlení předmětem řízení není a ani jej za hromadníky nepožadoval, což plyne z předmětného seznamu hromadníků. Z tohoto důvodu soud o příslušenství k jednotlivým nárokům nerozhodoval.

Odměna žalobce a náhrada za přihlášky

32. V řízení již bylo pravomocně rozhodnuto o tom, že odměna žalobce bude činit 16 % z případně přisouzeného plnění. Celková výše přisouzeného plnění přitom činí € 13 800, resp. 334 788 Kč (kurz ČNB ke dni předcházejícímu dni vyhlášení rozsudku € 1 = 24,26 Kč; soud při výpočtu odměny vycházel z tohoto kurzu, neboť ČNB kurz pro den rozsudku v době jeho vyhlášení ještě nezveřejnila). Podle § 70 odst. 3 z. h. ř. tedy soud uložil žalované zaplatit žalobci odměnu vypočtenou tímto procentem. Ta činí 53 567 Kč a jsou o ni v souladu s ustanovením § 64 odst. 1 část věty za středníkem sníženy jednotlivé nároky hromadníků.

33. Žalobci kromě toho náleží i náhrada nákladů souvisejících s příjmem přihlášek a vedením seznamu zúčastněných členů skupiny. Žalobce soudu předložil seznam 23 zpracovaných přihlášek; žádná z nich nebyla vzata zpět. Za každou přihlášku žalobci přísluší náhrada související s jejím příjmem a vedením seznamu hromadníků ve výši 900 Kč (§ 61 odst. 1, 2 z. h. ř. ve spojení s § 10 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 181/2024 Sb.), tedy celkem částka 20 700 Kč (23 x 900 Kč). Proto soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku. O pariční lhůtě soud rozhodl podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Veselá.

Náhrada nákladů řízení

34. Výrokem III. soud rozhodl o povinnosti žalované nahradit žalobci náklady řízení podle § 3 z. h. ř. ve spojení s ustanovením § 142 odst. 1 a § 151 o. s. ř. Žalobci, který byl ve věci plně úspěšný, přiznal na náhradě těchto nákladů částku 65 529 Kč.

35. Žalobce byl v řízení zastoupen advokátkou, náleží mu proto náhrada nákladů, které vynaložil na své zastupování. Ty byly tvořeny odměnou advokátky podle § 61 odst. 3 z. h. ř. ve spojení s § 6 odst. 1, § 7 bodem 6, § 8 odst. 1 a § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) (dále jen „a. t."). Odměna advokáta byla vypočtena z tarifní hodnoty € 13 800. I přes rozdílné kurzy eura vůči české koruně ve dnech jednotlivých úkonů se tarifní hodnota pohybovala v rozmezí 334 512 – 334 788 Kč, tedy vždy v rozmezí dle § 7 bodu 6 a. t. Samotná odměna činí 50 550 Kč za pět úkonů právní služby (převzetí a přípravu zastoupení, sepis a podání předžalobní výzvy, sepis a podání hromadné žaloby, vypracování a podání seznamu zúčastněných členů skupiny a účast při jednání před soudem dne 22. 10. 2026), včetně paušální náhrady hotových výdajů vynaložených advokátkou podle § 13 odst. 4 a. t. ve výši 2 250 Kč za pět úkonů po 450 Kč.

36. Žalobci dále náleží náhrada cestovného za cestu jeho zástupkyně z jejího sídla k soudu na jednání dne 22. 10. 2026 a zpět. Konkrétně mu náleží částka 2 406,03 Kč, sestávající ze základní náhrady ve výši 1 781,80 Kč (302 km x 5,90 Kč/km) a náhrady za spotřebovanou pohonnou hmotu ve výši 624,23 Kč (5,3 l/100 km x 302 km x 39 Kč/l) dle vyhlášky MPSV č. 573/2025 Sb. Dále náleží žalobci podle § 14 odst. 1 písm. a) a. t. v souvislosti s cestou zástupkyně náhrada za její promeškaný čas ve výši 1 200 Kč za 8 započatých půlhodin.

37. Konečně je k náhradě nákladů třeba připočíst daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z uvedených částek, tedy 11 373 Kč. Celková výše náhrady nákladů řízení tedy činí 65 529 Kč. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 160 odst. 1 částí věty před středníkem o. s. ř. Platební místo bylo stanoveno podle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Soudní poplatek

38. Žalobce je právnickou osobou zapsanou do seznamu oprávněných osob podle zákona upravujícího ochranu spotřebitele, a proto je osvobozen od placení soudního poplatku [§ 11 odst. 1 písm. u) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, dále jen „z. s. p."]. Vzhledem k tomu, že soud žalobě vyhověl, přešla poplatková povinnost na žalovanou (§ 2 odst. 3 z. s. p.). Předmětem řízení bylo peněžité plnění ve výši € 13 800. Soud tuto částku pro potřeby výpočtu soudního poplatku přepočetl na českou měnu postupem dle § 6 odst. 6 z. s. p. kurzem € 1 = 24,465 Kč. Základ poplatku tedy činí 337 617 Kč. Samotný poplatek podle položky 41 ve spojení s položkou 1 b) přílohy k z. s. p. činí 16 881 Kč (výrok IV.). O lhůtě k plnění soud rozhodl v souladu s ust. § 160 odst. 1 částí věty před středníkem o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Žalobce může podat odvolání do 15 dnů od uplynutí lhůty stanovené hromadníkům pro vyjádření k podání odvolání proti tomuto rozsudku (§ 77 odst. 2 z. h. ř.). Žalovaná může podat odvolání do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku. Proti výroku I. tohoto rozsudku v rozsahu, ve kterém jsou předmětem řízení nároky hromadníků č. 1 – 5 a 7 – 23, je možné podat odvolání pouze z důvodu, že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepříslušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přísedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát nebo nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání podle § 153a o. s. ř., v souladu s § 205b o. s. ř.

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, mohou se oprávnění domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu nebo exekuce.

Praha dne 22. října 2026

Mgr. Pavel Pražák v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Veselá.